

POSTANOWIENIE

10 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 września 2024 r. w Warszawie
zażalenia A. D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku

z 1 lutego 2021 r., XV Co 238/19

w sprawie ze skargi A. D. na czynności Komornika Sądowego

na skutek skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z 19 grudnia 2019 r., XV Co 238/19

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 1 lutego 2021 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku odrzucił, na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c., jako niedopuszczalną skargę A. D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z 19 grudnia 2019 r. w sprawie XV Co 238/19.

Na powyższe postanowienie A. D. wniósł osobiście sporządzone zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych.

Przymus adwokacki ustanowiony w art. 87¹ k.p.c. obejmuje wszystkie postępowania należące do właściwości Sądu Najwyższego. Pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ k.c. podlegają zwrotowi bez wzywania do

usunięcia braków, chyba że ustawa stanowi inaczej, a środki zaskarżenia, w tym skarga kasacyjna i zażalenie, podlegają - na zasadach ogólnych i również bez wdrażania procedury naprawczej - odrzuceniu, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 lub w wypadku zażaleń w związku także z art. 394¹ § 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2022 r., III CZ 44/22, niepubl.; z 29 czerwca 2021 r., I CZ 39/21, niepubl. i z 28 marca 2018 r., sygn. akt V CZ 16/18, niepubl.).

Wymaganie przewidziane w art. 87¹ § 1 k.p.c. dotyczyło również zażalenia na postanowienie z 1 lutego 2021 r., odrzucające skargę żalącego o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienia z 19 grudnia 2019 r. Odrzuceniu zażalenia z powodu braku zdolności postulacyjnej strony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym nie stoją przy tym na przeszkodzie takie okoliczności, jak brak pouczenia o sposobie zaskarżenia orzeczenia, czy też jego niepełny lub nieprecyzyjny charakter (zob.m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 marca 1998 r., I CZ 21/98, niepubl.; z 19 sierpnia 2004 r., V CZ 79/04, niepubl.; z 27 listopada 2013 r., V CZ 55/13, niepubl.; z 26 kwietnia 2018 r., I CZ 42/18, niepubl. i z 5 sierpnia 2020 r., I UZ 10/20, niepubl.).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]